

Visan om rektor Ageborn

Melodi: *Swinging on a star*

1.

Från Hällesjö har kommit många vittberömda män,
som hedrat våran by och gör det än.
Den ene blitt läkare, den andre grossist,
en tredfe är ingenjör, han är förvisst,
nu hela Hällesjöbygdens störste son,
ja, det är rektor Ageborn.

Refräng: Adolf Andersson, det var hans förra namn,
och han jobbade i Stockholm i en hamn,
Men Andersson det passar ej en ingenjör,
att byta namn han tog sej för.

2.

Ett stiligt namn det är nånting, som kan va bra att ha,
och genom hela livet med sej dra,
men Andersson och Pettersson och Lundström e,
ju namn, som det ej är någe särskilt me,
nej tacka vet jag von Lancken och von Horn,
och Gyllenkrök och Ageborn.

Refräng: Med namnet Ageborn man känner sej så stram,
det namnet lämpar sej så utmärkt för reklam,
Se, rektor Andersson det låter inte bra,
men Ageborn det passar bra.

3.

En lyftkran är en tingest, som man hissar upp och ned,
och vrider runt och fifflar mycket med,
att köra en sån kan vara ganska lätt,
om man inte vore ingenjör och rätt och slätt,
nöjde sej med att heta Andersson,
men rektor Adolf Ageborn,

Refräng: En gassig sommardag han tröttna på sin kran,
han släppte spakarna och stöna: "Fy och fan!"
Nu tammetusan sticker jag till Örnsköldsvik,
och börjar med pedagogik."

4.

En rektor är en herre, som nog ganska mycket vet,
som äger både takt och värdighet,
vad är en lektor, vad är en adjunkt,
men en rektors ord, dom väger väldans tungt,
och allra tyngst om dom kommer just ifrån,
en rektor Adolf Ageborn.

Refräng: Se, rektor Ageborn är en sån herre nu,
åt vilken vi måhända ej får säga du,
blott kantor Wiklund och en och annan pamp,
som ej haft rovan sin på stamp.